

W. P.
Miller Bogumil
Lodźbunów Sws. poczt. 38

ROČNÍK A.

SOBOTA, 30. listopadu 1935.

Číslo 47.

Oplata pocztowa uiszczona ryczałtem.

HLAS VOLYNĚ

Týdeník, věnovaný českým zájmům v Polsku.

Adresa	Jednotlivé číslo 35 gr.	Předplatné pro Polsko:
redakce a administrace:	Cena inserátů:	na rok 10 p. zlotých
Kvasilov na Volyni	velk. 1/8 zadních stránek	na půl roku 5 "
Rukopisy se nevracejí.	10 zl. za jednu.	na čtvrt roku 3 "
	V předu o 50%, draže.	Předpl. do Československa
	Při další inserci značná sleva.	na rok 60 Kč.
		Do Ameriky a Kanady
		na rok 18 zl. polsk.

Mraky na Dálném východě.

V době kdy oči celého světa jsou obráceny k Africe a evropské státníci jsou plně zaměstnáni sporem italsko-habsburským, vlastně anglo-italským, dozrávají na Dálném východě události, které ve svých důsledcích mohou přivoditi daleko větší změny v tvářnosti světa, než zmíněný konflikt kolem Habeše.

Jako každý napjatý stav se v konci prozradí výbuchy, tak i toto napětí na východě obrátilo na sebe pozornost světa násilnými činy, z nichž největší ohlas ve světovém tisku měl atentát na čínské ministerského předsedu Vangčingveje 8. listopadu t. r. Byl to však jen malý článek v dlouhém řetězu událostí, které se pokusíme podrobněji vylíčiti a uspokádati.

Japonská expanze v Číně má téměř stejné příčiny jako italská v Habeši. Vlastní Japonsko jest přelidněno, neboť přírůstek obyvatelstva v Japonsku je veliký — 12-14 dětí v japonské rodině je běžným zjevem — a uvážíme-li, že pouze 12 proc. půdy je způsobilé k obdělávání zemědělskému, jest přirozeno, že se hledá, lépe řečeno, dobývá pro přírůstek obyvatelstva nový prostor. Výbojem v Číně mají býti dále získány pro japonský průmysl suroviny a otevřen trh, kde by tento úžasně vyspělý průmysl mohl prodati svoje výrobky.

V r. 1932 byla zakončena jedna z etap tohoto výboje, výsledkem které bylo zřízení t. zv. samostatného státu Manžukuo a vytvoření zdemilitarizovaného pásma mezi tímto a vlastní Čínou. Takto zabezpečené Japonsko jalo se organisovati nový stát a organisovaně jej vyziskávati.

Vzrůst japonského vlivu v Číně a japonské moci vůbec působil veliké starosti mocnostem, interesovaným ve východní Asii. Byly nuceny učiniti protipatření. A skutečně Spoj. státy severoamerické, které doposud se chovaly odmítavě k Sov. Rusku, uznaly jej r. 1933 de jure a zahájily s ním normální styky.

Tím bylo Japonsko přidrženo; muselo poleviti ve své výbojnosti a chovati se umírněněji. Sov. Rusko, které se nemohlo odvážiti přímé války s Japonskem, maje nyní mocnou oporu v Unii, jalo se dobývati ztracené posice. Upevnilo svůj vliv ve vnějším Mongolsku, které je sovětskou republikou

utvořenou v r. 1929 a sesílilo komunistickou propagandu ve vlastní Číně, hlavně v Čínském Turkistaně. Nyní docházejí zprávy z Vých. Turkistanu, že toto ohromné území 1,871.000 čt. km, zvané též Sing - Kiang, se v nebižších dnech prohlásí „samostatnou“ republikou, tedy se stane sovětskou kolonií.

Tak napětí na východě rostlo víc a více. Japonsko čekalo na vhodný okamžik, aby mohlo zahájiti další etapu svého výboje. A jakoby mu svět hrál do ruky, vývoj událostí byl a je mu nadmiru příznivý.

Když letos v létě se sešel kongres Kominternu v Moskvě, byly na něm pronášeny řeči, jež byly výlovným zasahováním do vnitřních záležitostí cizích států. Spoj. státy si to nenechaly líbit a když na proteční notu nedostaly uspokojivou odpověď, odvolaly svého velvyslance z Moskvy, ponechávajíce správu velvyslanectví pouze několika úředníkům. Na kongresu byl též stanoven program další akce komunistou v Číně, jenž je opravdu podivný, neboť hlásí spolupráci čínských komunistů s čínskými nacionalisty proti „japonskému imperialismu.“

Ochlazení mezi Spoj. státy a SSSR. využilo ihned Japonsko. Vyslalo do sev. Číny gen. Doiharu, muže, jenž politicky organisoval tažení v Manžukuo. Vlivy Japonska v sev. Číně, již vládne, jak známo, vláda v Nankinu a vlastně diktátor Čang Kai-šek, rychle rostly. Ve snaze učiniti Nankin úplně závislým od Tokia, nedovolovalo Japonsko Číně uzavřiti půjčku s jiným státem mimo je. Toto vměšování se do vnitřní čínských věcí dráždilo čínské nacionalisty, jejich řady mohutněly a protijaponská propaganda sílila mřou netušenou. Velká většina Kuomintang (nankinský parlament), který se sešel počátkem listopadu byla smýšlení protijaponského a ostře vystoupila proti japonofilské politice ministerského předsedy Vangčingveje. Ba došlo až k atentátu, jak jsme se o tom zmínili.

Důležitým momentem ve vývoji událostí byl též nový měnový zákon nankinské vlády, (3. listopad.), jímž se ruší stříbrné mince, a všechno stříbro musí býti vyměněno za bankovky. Byla to snaha po vymanění se z japonského vlivu, pod-

porovaná Anglií, jež nabídla Číně půjčku 50 milionů liber na provedení této měnové operace.

Japonsko ihned protestovalo proti této reformě a gen. Doihara přivedl zatím věci k tomu, že pět severočínských provincií, Hopei, Šantung, Šansi, Čahar a Džehol, jejichž obyvatelstvo čítá téměř 100 milionů, „projevilo ochotu“ prohlásiti se samostatnými. Jako důvod k odtržení od Nankingu je nesouhlas obyvatelstva s měnovou reformou a boj proti komunismu. Prohlášení autonomie bylo stanoveno na 20. listopadu. Nedošlo k němu patrně z taktických důvodů, neboť zprávy o ni vzedmuly protijaponskou vlnu v Číně do hrozi- vých rozměrů. Začalo vyjednávání. Japonský vy- slanec v Nankingu jednal o tom s marš. Čankai- šekem a Japonsko zatím soustřeďovalo vojsko. Válka visela takřka na vlásku.

Poslední zprávy hlásí, jaký to vzalo obrat. V jedné z oněch pěti provincií — Hopei, auton- omisté provedli převrat, chopili se silou moci a prohlásily tuto provincii za samostatnou. Dělá to jistě lepší dojem, když se prohlásí samostatnost „vůli národa“, než když je nařízena. A zajisté za- nedlouho učiní ostatní provincie totéž a Japonsko docílí svého.

A tak jsme svědky toho, jak Japonsko, vy- užívaje zaneprázdnění Evropy, hlavně Anglie, ital- sko-habešským sporem, realizuje svůj velký pro- gram, jehož cílem je vytvoření chromné mocnosti — Panasie s japonskou nadvládou.

VI. P.

Článek k diskusi.

Analogicky znějící titulěk článku v čís. 42 „Hl. Vol.“, byl mě pobídkou, abych se diskuse té zúčastnil. Kdysi na podobné thema jsem již psal

Besídka.

B. Horst.

Láska.

Pavel a Hanna se poznali jednoho dne. Usmí- vali se na sebe a jak už tomu u mladých lidí bývá, srdce se chvělo. Potom si umluvili schůzku. Tehdy za ní Pavel přišel po první.

Přecházel po šedivém, drobným deštěm pre- moklém chodníku a veliká radost mu doléhala k duši. Těšil se na ni v srdci po celý ten čas, a po- myslil-li na její snědou šíji, cítil, že má rozpálený a nepokojný dech. Úskost tísní prsa a orgány se otřásají blhem.

— Jen jestli přijde? — napadlo ho a šumění krve jím probíhalo a štípalo cosi v hrdle. Rty už docela vysychaly.

A přišla!

Vyběhla jen tak, v bluzce, neupravená.

— Nepůjdete se projít? — zeptal se jí.

— e — odmítla — vidíte přece, že nejsem ustrojená. A pak — ne, opravdu, nejsem na to dnes naložená . . .

Postála chvíli s posměšnými ohnůčkami v očích a pak řekl:

— Mrzí mne to zde stát.

— Mrzí vás to stát? — opáčil mechanicky a cítil, jak je mu od těch slov náhle až neuvěřitelně chladno. Jako by promrzlé železo přilehalo k srdci.

— Ano, opravdu — odpověděla — nesmíte se milovat. Až po druhé.

v „Hl. Vol.“, ale poněvadž věc neztrácí na své ča- sovosti, beru si ještě slovo.

Tak tedy náš „Hlas Volyně“ má 710 odběratelů? Číslice nad kterou se musíme pozastavit, a která vzbuzuje přímo hrůzu, ne však svou „závratnou“ výškou ale tím, že jest ní označen počet odběrate- lů jediného českého listu v Polsku, který jest psán jazykem té menšiny, jež si osobovala, a právem, právo na vůdčí místo ve smyslu kulturně-hospo- dářském mezi svými sousedy!

Zde se vyskytuje otázka s velkým otazníkem — může naše menšina i nadále to právo si osobo- vati? Není tomu jak nedávno napsal kdosi, že totiž z učitelů stáváme se spolužáky? A čím se staneme při naší lhostejnosti za nějaký čas? Bude- me se učití od jiného? Nedotkne se nás to, že jsme kulturně zkrachovali svoji vlastní vinou? A jak se zodpovíme před památkou minulý, a před obličej- em nastávající generace? Válka prý je školou, ale školu pro všechny; co však dala našim sousedům a co nám? Sousedům dala sílu a nadšení, národní uvědomění a hrdost, a nám...? Nam lhostejnost k věcem veřejným a věcem našeho národního celku, a hodně vyznavačů kultu mamonu.

To jest ten velký otazník, před kterým se musíme zastavit! Možná, že mi bude namítnuto; „no snad není tak zle, odkud pak máš ty černé brýle, kterými se na věc díváš?“ Na námitku odpovím takté: „Jedno skříško těch brýlí jest vyše uvedená číslice 710, a druhé jest číslo, jež v záznamech Ústředny České matice školské v R. P. jest ozna- čeno titulkem — „Úhrnný počet členstva“. Myslim, že skrze tyto brýle ani dosti velký optimista ne- bude viděti růžově...“

Tu se zase vyskytuje otázka: Kde se stala chyba a jak ji napravit? — Já se osměluji tvrdit, že velká chyba jest v tom, že naše mládež není

— Kdy po druhé?

— Nu, řekněme za týden.

— Za týden?

— Nu ano. Sbohem.

— Sbohem.

A odběhla na štíhlých nohou a s čistým, vy- sokým a mrazivým smíchem. Pavel odcházel po- děl jakési provlhlé a otlučené zdi. Vazulo z ní starobou a beznadějí. Klopýtal ve tmě, byl čímsi téměř oslepený. Dlouho a strnule se díval na pla- noucí světla, neboť nemohl cosi pochopit. Něco podivného se s ním dělo, ako by v prsou se trha- ly a odplovaly zářící kusy jiskřícího, neuvěřitelně bílého ledu. A snad od toho je v ramenou tak chladno.

Za týden přišel po druhé.

Čekal dlouho, stál venku, s očima upřenýma k oknům, jako velký pes. Pobledl za ten čas v tváři a v očích zelo už něco nehybného. Jako by to ani už nebyl ten rusý hoch se svěžíma, jasný- ma očima.

Potom přišla, v černém, těsném kabátě, kte- rý si držela v pase, aby více přiléhal na ztepilé boky.

— Jste nějak ztrápený, chlapečku — řekla v drobném smíchu, stoupajíc si podél něho.

Neodpověděl a ani se neusmíval.

A byli sotva deset minut venku, když náhle nervosně vzhlédla na zápěstí a zvolala:

— Musím domů!

— Domů?

— Ano. Přijde přítelkyně.

— Přítelkyně? — zeptal se cizím, selhávajíc-

sdužení!.. Mládež která má v budoucnu převzít vedení naší menšiny, musí byti pro tento úkol náležitě připravená, aby alespoň udržela krok se svými sousedy a naší menšině uhájila místo alespoň čestné. A k tomu jest bezpodmínečně třeba výchovy v organizaci, která by náš poškození dorost skupila kol sebe a vedla k vytčenému cíli. V několika našich obcích již pracují Sdružení Československé mládeže, ale za prvé — jest to jen malý zlomek toho, kde by tato Sdružení mohla býti založena, a za druhé — v jejich počínání není ještě takového usměrnění a takové jednotnosti, jak by bylo třeba. A to proto, že zde není Ústředního vedení. Zde právě jest chyba k napravení. V každé české obci musí povstati takové Sdružení Č. M., a ti pak vespolek musí míti nadřizenou organizační instanci Ústřední vedení, které by „dělo“ (nebojte se toho slova) organizační politiku, aby bylo dosaženo jednotnosti ve směru organizační práce. Tenkrát by takto vedená mládež byla velmi cennou a hybnou silou pro náš veřejný život. Jistě že nejedna dceruška, proniklá kulturními a mravními zásadami, jež jí vstúpila organizace, by dovedla tatínka přesvědčit, že když jí koupil na posvícení troje neb čtyřery šaty, že také najde nějaký ten zlotý, aby si předplatil český časopis, stal se členem České matice školské, Hospodářského kroužku atd. atd... Tam musí směřovat naše politika výchovy mládeže a tam ji musíme přivést!..

Že tomu tak dosud není, tím se stala chyba, za kterou jsou zodpovědni všichni kdož se staví do popředí veřejného života, a kterou jest jejich povinnost napravit!.. Ke zbudování organizace naší mládeže musí přispěti každý, komu budoucnost naší menšiny není lhostejná a rozhodně té práce se musí zúčastniti všichni pp. učitelové Češi!..

V. Louda.

cím hlasem.

— Ano, přítelkyně.

Došli k domu.

— Až jindy — kývla na rozloučenou.

Pavel odešel sám a znovu ve stínu vysoké, studené zdi.

Potom přišel za ní znovu.

— Musím něco nakoupit — prohlásila ihned, dříve, než mohl obnažit hlavu.

Cestou mu vyprávěla jakési svoje velkolepé životní záměry. Bylo to ovšem jen nevinné žvatláni. Pavel se však přesto cítil nemálo pokeřen, jedno bylo zřejmo — neodpovídal v ničem jejím romantickým snům, poněvadž nebyl ani proslulým automobilovým závodníkem, ani kinohercem.

Vstoupila do obchodu a zatím co se tam bavila a zdlouhavě vybírala, Pavel stál venku před osářenými výklady a čekal na ní. Trvalo to dlouho, ale k posledu se přece jen objevila a zavalila ho balíčky. Navštívila ještě nejeden závod za ten večer a Pavel jí nosil nakoupené věci. Vykonala mezitím ještě asi dvě letmé návštěvy u přítelkyň, každá trvala alespoň půl hodiny a Pavel čekal venku s balíčky jako psík, kterému dají jeho vlastní náhubek do tlamy a řeknou — čekej!

Potom se vrátili.

— Kdy mám přijít? zeptal se jí, než se rozešli.

— No, nevím — zaváhala a jako by se zamyslela. — Ale můj bože, vždyť mně můžete pomoci nést kufr! — vzpoměla si. — Ovšem, chcete-li?

— Kdy? — zeptal se a cítil něco v prsou jako chladnou louž.

SPOLKOVÝ VĚSTNÍK.

Seznam sbírek ve prospěch České matice školské a matičního školství, obrázených od 5. června do 20. října 1935.

1. O svatbě sl. L. Cupalové ze Smolárny a p. V. Chemického z Podlisek sebráno u p. ženicha ve prospěch Matice na podnět pp. V. Voduba a A. Vostrýho zl. 19.90.
2. Při přátelském obědě o svatbě sl. M. Balounové a p. V. Chudoby v Boratíně na podnět pp. V. Balouna a J. Chudoby ve prospěch Matice sebráno zl. 10. 20.
3. Odbor v Mírotině věnuje ze slavnosti 10-tiletí trvání odboru obnos zl. 20.--
4. O svatbě sl. E. Slámové v Mírotině a p. K. Kratochvíla a z Českého Háje na podnět p. K. Slámy sebráno ve prospěch Matice zl. 21.20.
5. Tělocvičná jednota Sokol ve Straklově věnuje ve prospěch Matice z výtěžku z veřejného cvičení obnos zl. 13.50.
6. Při zlaté svatbě manželů V. Linhartů v Moldavě II. na stavbu matičních škol sebráno zl. 10.--
7. Při svatbě sl. A. Šulcové a p. V. Řihy v Moldavě II. sebráno na stavbu matičních škol zl. 8.50.
8. Učitel J. Liška z Mírohoště věnuje ve prospěch Matice zl. 2.--
9. Při svatbě sl. O. Tomášové v Boratíně a p. Vl. Šmídberského z Krupy na podnět p. J. Stehlíka sebráno ve prospěch Matice zl. 15.--
10. Odbor ve Straklově zaslal ve prospěch Matice od Dobrovolných hasičů místních z pořádání zábavy zl. 8.--
11. Odbor v Lipjanech věnuje ve prospěch Matice z divadla zl. 10.--

— V pátek... přijedu o sedmé na Západní nádraží...

A nesl zavazadlo.

Kráčela poněkud napřed, ne o mnoho, ale přece se zdálo, že nejde s ní, nýbrž že je to člověk, který jí pouze něco nese. A skutečně — vyhlížel ve svém nevalném zimníčku jako najatý nosič.

Pavel se zamislil.

A hned se nahýbá něco jako palčivý mrak k srdci, hned zase to pálí jako přízeň mrazu, a rozmačkává srdce jako ubohou, chladnoucí hroudu. Rozbolelo se už od urážek. A on uvažuje s mladickou tragikou o tom, že člověk musí vždycky něčemu otročit na tomto světě.

— Kdy se uvidíme? — zeptal se jí, když se zastavila na rohu ulice.

— Nevím... tak — snad se setkáme. Určitého vám nic neslibuji. Jezdí k nám teď jakýsi doktor.

— Doktor? Za vámi? — užasl a cítil jen, jak ho bolí namožená páže.

— Nu, a proč by ne?

Pavel odešel a nemyslil už na nic. V orgánech i mozku je hluše a docela prázdné. Všechno se jaksi stává zbytečností a život vycitňuje jen jako veliký podvod.

Hanna čekala týden, čekala dva. Listonošovy kroky jako by jí stoupaly po hrudi svou těžkou obuví. Ale Pavel nepřicházel, ani psaní nešlo.

Ztratila hlavu, napsala za jediný den pět dopisů, jak je může napsat jen mladé, silně zamílované děvče a všechny je roztrhala.

— Půjdu k němu sama — rozhodla se a mu-

12. Pan Jos. Valeš z Kvasilova věnuje ve prospěch Matice zl. 4.—
13. Paní M. Šaučková z Ornelianíku věnuje na Železný fond Matice zl. 5.—
14. Pan J. Mojdl z Chomout zaslal sbírku podniknutou při pouti v Chomoutech v obnose zl. 8.64.
15. Odbor v Kopči zaslal sbírku z pouti o obnose zl. 5.05.
16. Odbor v Kupičově věnuje ve prospěch Matice zl. 50.—
17. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 28.— a pro žáka na učit. ústavě zl. 19.—, úhrnem zl. 47.—
18. Pan J. Goll z Huště věnuje na mateční školství zl. 5.—
19. Pan J. Martinovský z Malína věnuje na mateční školství zl. 5.—
20. Pan J. Hnídek z Máslenky věnuje ve prospěch Matice zl. 3.—
21. O svatbě sl. V. Maříkové v Libánovce a p. V. Vlčka z Podlesí sebráno ve prospěch Matice na podnět p. A. Rapíka a p. A. Zedníka zl. 18,35.
22. Odbor ve Mstěšíně - Ladovce odevzdal dary na mateční školství zl. 44.—
23. Pan J. Novák z Hulče věnuje na mateční školství zl. 5.—
24. Při posvícenské hostině u p. J. Macechovského ve Zdobunově bylo sebráno p. K. Rektorem mezi přítomnými hosty na mateční školství zl. 6.—
25. Pan V. Krejčí z Rovna věnuje ve prospěch Matice zl. 5.—
26. Odbor v Teremně St. věnuje na mateční školství z posvícenské zábavy zl. 15.01.
27. Odbor v Bocánovce zaslal dary na školství

čivě zaváhala nad jakousi myšlenkou. Ale vzpomínka na jeho poctivou, zarmoucenou tvář přemáhala v ní poslední, vzpirající se zbytky pýchy a dívčího studu.

Neklidně obcházel dům, jako prachárnu, všecko se v ní zastavilo, jen úzkost se zostřila až k trýzni. Čekala dlouho, rozrušená náhlým zoufalstvím, jež ji téměř rozdíralo. Bázeň a odhodlání se točily v prsou jako smršť.

A potom ho už spatřila, jak vychází z domu ve svém ohnutém zimníčku, takový mírný a upřímný člověk.

Rázem to pochopila, srdce se zachvělo jako udeřené ranou. Doběhla k němu, chopila ho za rukáv, nahnula se mu do tváře.

— Pavle! — zašeptala horoucně a hlas jí provlhl slzami — počkejte přece...

Zastavil se, ale jeho obličej se skoro ani nepohnul.

— Pavle — řekla, a ňadra se jí zdvíhala ve žhoucím dechu. — Já... Já... a s tím doktorem jsem si to taky vymyslela. — Odpusťte!

Odvrátil se, jako by neporozuměl a chystal se zřejmě odejít.

— Pavle! — zavzlykala a zalomcovala jeho ramenem.

Ale on na ni jen vzhlédl lhostejně, nechápavěma očima a potom už stoupal hlouběji do plánu, večerní ulice.

Zůstala stát, zmítaná ponížením a potom se slepě rozběhla domů.

Ubíhala, cloumána chodci a téměř jimi porážena, podivně ztrnulá v pouličním hluku. A dlouho pak plakala, skryta ve stínu chladné, nevlídné zdi, podél níž se tak často vracel Pavel ze svých schůzek.

v obnose zl. 34.10.

28. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 28. a žáka na učit. ústavě zl. 20. úhrnem zl. 48.

29. Pan K. Vaclavík z Dembrovky věnuje na mateční školství zl. 2.—

30. Pan M. Ráže z Rovna věnuje na mateční školství zl. 20.—

31. Pan K. Kopecký věnuje na mateční školství zl. 5.—

32. Členové mlékárny v Kněhynkách věnují ve prospěch Matice zl. 10.23.

Úhrnem obdrženo zl. 483.68.

Všem dárcům jakož i pořádatelům sbírek upřímně děkuje

Správa České matice školské
v Polsku.

Hlas čtenáře.

Zahajujeme pod tímto titulkem rubriku, v níž uveřejňovati budeme posudky a návrhy čtenářů k otázce zlepšení a rozšíření časopisu. O věci bylo již dříve psáno a i v dnešním čísle na jiném místě přinášíme příspěvek p. V. Loudy na toto téma. Byly to však články, které se zabývaly touto otázkou z hlediska všeobecného a příčinného, nepodávajíce konkrétních návrhů, jimž toto místo jest vyhraženo.

Jako první uveřejňujeme návrh redaktora „Zornice“, p. J. Foitíka.

Redakce.

Chci něco říci...

Je potěšitelné sledovat jaký zájem lidí myslících se projevuje o náš volynský, český tisk. Články p. Rebla a Přitele jsou toho důkladem. Uvažoval jsem o těchto článcích a rozhodl jsem se k nim doložit několik svých poznámek. Přiznávám, že možná s nimi někdo nebude souhlasit, možná že se najdou osoby, které k článku mému vyjádří také své myšlenky.

Já se rád zabývám vším, co souvisí s Hlasem Volyně. Je to samozřejmé, neboť „H. V.“ to byl, který po válce začal první burcovat český lid v Polsku k novému lepšímu životu, on to byl, který nás učil česky myslet, cítit naše potřeby a osvětlovat naše požadavky. On to byl, který nás nabádal k organizování a díky jemu máme dnes tolik různých více či méně správně prosperujících spolků. Do „H. V.“ jsem začal ukládat první své literární tvorby a v zesnulém p. redaktoru Ant. Perným jsem našel velkého přítele, s kterým přes věkový rozdíl a velkou vzdálenost jsme si velmi dobře rozuměli. A zase musím přiznat, že zesnulý redaktor to byl, který mne vyzval k psaní pro jeho časopis, on to byl, který dokázal ve mně živit touhu po psaní a přes veškeré nespáze novináře - začátečníka, ta láska k psaní jím vzbuzená ve mně nevyhasla doposud, ba naopak, spíše mohutně. Ano, zesnulý redaktor to také byl, který si přál mne si zaměstnati ve své redakci, při čemž mi pro-radil, že by mne rád viděl jako svého nástupce... To vše mne k němu a k „H. V.“ mocně připoutalo a já dodnes cítím bolestně odchod velkého toho člověka, který dokázal být silnou oporou v slabých životních okamžicích a neméně bolestně bych nesl také ztrátu našeho „Hlasu Volyně.“ Jeho zánik si nej-

méně přejí, spíše naopak, rád bych jej viděl v plném rozkvětu a proto chci nyní něco říci...

*

Kdyby prý „Hlas Volyně“ měl více správně platících odběratelů, mohl by býti zdokonalen. Tohle říká redakce a administrace a mnozí lidé to opakují. Ano, ten stesk je oprávněný. Ale naši lidé zase říkají, že kdyby „Hlas Volyně“ byl dokonalejší, že by jej více odebírali a předpláceli — a tohle je pravda také.

Jest nesporné, že „H. V.“ pro nás mnoho vykonal, a že plně vyhovoval našim požadavkům při svém vzniku, ale musíme si nestranně říci pravdu, že dnes nám už tak nevystačuje. Dnes máme ruskou dobu, ve světě se dějí ohromné a dalekosáhlé věci, a o tom chtějí být naši lidé informováni svým listem. Říkají stále, že náš lid je neuvědomělý a proto že „H. V.“ nečte, není docela správné. Náš lid dnes čte už hodně a zasvěcení lidé vědí, jaké spousty časopisů i dosti drahých se u nás odebírá z Československa a jedině proto, že tyto časopisy více své čtenáře informují o všech událostech. Jsem jist, že kdybychom „H. V.“ pozvedli na úroveň některých těchto listů, ti lidé, jež máme dnes za uvědomělé, budou jeho nejhodnějšími čtenáři a příznivci. Druhou závadou pro „H. V.“ je, že je doposud příliš drahý. Za deset zlotých se dnes dostane z ČSR. slušný obrázkový časopis, proti němuž je „Hlas“ jako pouhý žebrák.

(Pokračování.)

Kronika.

Důležitější politické události.

DOMÁCI.

Ministerský předseda Kościalkowski pronesl tyto dny před mikrofonem varšavského rozhlasu řeč, v níž vylíčil všechny dosavadní práce vlády k uskutečnění nového hospodářského programu. Předseda vlády konstatoval m. j., že zavedení mimořádné daně z příjmů ze státně - zaměstnaneckých platů a nová úprava zdanění soukromého úřednictva poskytne státu příjmem 210.000.000 zlotých, čímž bude dosaženo rozpočtové rovnováhy. Aby rozpočtový schodek mohl býti radikálně odstraněn, byly učiněny značné škrtky ve státním prelimitáři na rozpočtový rok 1936/37. Jenom ve výdajích ministerstva vojenství a ministerstva vyučování nebyly učiněny žádné redukce. Co se týče dalších plánů vlády, ministerský předseda prohlásil, že již v nejbližších dnech bude zahájena rázná akce k podstatnému snížení cen na výrobky průmyslových kartelů. K zlevnění nejpotřebnějších předmětů jest vláda rozhodnuta přikročiti v nejbližší době k pronikavému snížení železničních tarifů pro dopravu zboží. Svou řeč skončil ministerský předseda prohlášením, že vláda jest odhodlána použiti veškeré své autority, aby zvítězila v boji o hospodářské ozdravení státu.

Týž den, kdy ministerský předseda Kościalkowski měl svou rozhlasovou řeč, zasedal hospodářský výbor ministerské rady, který se zabýval především otázkou snížení železničních tarifů. V téže schůzi hospodářský výbor vypracoval plán na energickou akci, jejímž účelem bude domoci se silného snížení cen na výrobky důležitých průmyslových kartelů, zejména železářského, uhelného a cukerního. V první fázi této akce očekává se snížení cen na kartelové výrobky dobrovolnou do-

hodou mezi vládou a dotýčnými kartely. Budou-li se kartely zdráhati snížit ceny svých výrobků, vyhrazuje si vláda zásah dalšími opatřeními proti kartelům. Jako represivního opatření bude v případě nutnosti použito eventuelně rozpuštění edbojného kartelu. Provedením této akce byla pověřena ministerstva pro obchod a průmysl a financí.

FRANCIE.

Ve Francii se přiostrňuje vnitropolitická situace. V parlamentě zápasí Lavalova vláda o předložený rozpočet, o jehož osudu se radí finanční výbor sněmovny. Mezi tím vůdce fašistických ohnivých křížů plukovník de la Rocque zahájil prudkou ofensivu proti levicové frontě dopisem min. předsedovi Lavalovi, v němž ohlásil, že onivé kříže si samy zorganizují obranu, neučí-li vláda bezpečnostní opatření. Ministerska rada se zatím rozhodla na nutnosti obhájit fin. situace a na nových opatřeních pro udržení pořádku na ulicích a ochránění režimu. O dalším trvání vlády patrně rozhodne průběh parlamentního zasedání, jež započne 28. t. m.

ITALIE.

První den platnosti sankcí byl v Itálii věnován manifestacím pro státy, jež se k postupu Spol. národů nepřipojily a demonstracím proti státům sankce provádějícím, hlavně ovšem proti Anglii. Po celé Itálii je nyní m. j. zakázán prodej novin z těchto států. Anglie i Francie již odpověděly na známou protesní notu Itálie proti zavedení hospodářských sankcí. Anglie zatím již pomýšlí na rozšíření sankcí o zákaz dovozu petroleje, uhlí, ocele, mědi a železa do Itálie. O tomto návrhu má jednati koordinační výbor v Ženevě 29. t. m. Napětí mezi Anglií a Itálií totiž opět zesílilo. Nedávné nepokoje v Egyptě se uvádějí totiž v souvislosti s italskou propagandou. Účinku sankcí nejnověji chce Itálie čeliti propouštěním 100 000 mobilizovaných na tříměsíční dovolenou, aby pomohli práci v zemědělství a průmyslu. — Také pro Itálii se znepokojivě vyvíjí situace v Americe, kde vláda je rozhodnuta učiniti nátlak na vývozce vál. potřeb a loďaře, aby zastavili vývoz především nafty do válčících zemí, prakticky hlavně do Itálie.

VALKA ITALSKO-HABEŠSKA.

Na habešské frontě byl dosavadní hlavní ital. velitel generál de Bono zaměněn maršálem Badoglio, jenž má uspíšiti a přinést konečné rozhodné a „viditelné“ vítězství Italů nad Habešany. Na severní frontě byl zatím proveden hromadný a nepochybně opravdu vražedný nálet italského letectva do habešského voj. týlu, kde svrženo několik set bomb. Na jižní frontě se však stále bojuje s velmi střídavým štěstím a na severní frontě všechno nasvědčuje tomu, že Habešané se tu připravují k prvnímu vážnému většímu protiútoky.

ANGLIE.

V anglických volbách bylo odevzdáno z velkých stran pro konservativce celkem 10.465 787

Získal jsem nového předplatitele?
— A sám jsem zapravil předplatné za „HLAS VOLYNĚ“ na příští půlletí?

DOKU

hlasů pro labouristy 8.295.741 hlasů a pro liberály 1.422.650 hlasů. Z těchto čísel názorněji jak z počtu mandátů, přidělovaných na základě většinového systému, vysvitne vzájemný poměr sil v politickém životě anglickém.

MAĎARSKO.

V Budapešti trvají několik dní studentské protizidovské bouře, při nichž několikrát již zakročila policie a mnoho studentů bylo zraněno a zatčeno.

NĚMECKO.

V Německu jsou vypsaný nové odvody ročníků 1913—1916, což v obyvatelstvu způsobilo velké vzrušení. — Poměr německo-francouzský se v poslední době prý značně zlepšil. V Anglii se Německo uchází o půjčku.

—o—

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Proces s teroristy.

Proces s marseillskými královrahy byl zahájen v pondělí v městě Aix en Provence. Jugoslávská královna-vdova upustila od připojení se k žalobě a dopisem vyslovila důvěru ve francouzskou justici. Zatím první poněkud překvapující sensací tohoto procesu bylo zbavení obhájce obžalovaných franc. advokáta Desbonse obhajoby a vyloučení z advokátní komory pro urážku soudu. Obžalovaní jsou velmi vzorní, odmítají vypovídat a ohlašují hladovku. Dostali obhájce ex offio.

Bude Austrálie zachována bílému plemeni?

Předseda „British Medical Association“, Sir Raphael Eilento, pronesl v Melbourne řeč, v níž přesvědčivým způsobem dokazoval, že Austrálie nemůže nikdy osídlit svůj kontinent z vlastních sil. Australská civilizace, pravil sir Raphael, je jenom měsíčním odleskem evropské kultury. Evropě se vždycky podařilo zachránit svoji kulturu ze všech hrozných katastrof. Austrálie by to nikdy nedokázala. Přírůstek porodů v Australii je nejmenší na světě. I kdyby vzrostl celkový počet obyvatel během let na 8 a půl miliónu, zůstal by přece jen za dnešních poměrů 35-procentní přebytek žen. Austrálie stojí tedy před problémem: buď podpořovat přistěhovalectví ze všech sil anebo se připravit na nevyhnutelnou invasi. V několika letech dostoupí počet japonského obyvatelstva na 115 miliónů, které se musí nezbytně rozlít do tichomořských končin, poněvadž je otčina nebude moci rozhodně uživit. Také obyvatelstvo blízkých malajských států se neberejně rychle množí, zatím co Austrálie zůstává stále prostorem bez obyvatel, i když je světadílem, který by mohl dobře uživit 150 miliónů lidí.

Podle statistiky z roku 1932 má Austrálie 6 a půl miliónu obyvatel. Z nich žije 1 a čtvrt miliónu v S dnev, 1 milión v Melbourne, 300.000 v Brisbane a Adelaide, přes 200.000 v Perthu. Připočteme-li k nim obyvatelstvo ostatních australských měst, dostaneme úhrnou číslíci 5.000.000. To znamená, že na celý ostatní australský kontinent připadá mizivá číslíci 1 a půl miliónu sedláků a kolonizátorů. V severním teritoriu, měřícím

1.356.200 čtv. kilometrů, žije jenom 4850 bílých opyvatel. Za těchto okolností se vnučuje otázka, jak dlouho budou trpělivě přihlížet přelidněné země Východu k tomu, jak plodný a přírodním bohatstvím oplývající kontinent, sedmnáckrát tak veliký jako Německo, leží ladem a uzavírá své končiny žřlivě jakémukoliv vystěhovalectví, při čemž iniciátory a udržovateli politiky proti přistěhovalcům jsou politikové socialističtí, jež vychovali své straníky v duchu suchého, třídního egoismu, obávajícího se, že by přistěhovalci z Evropy snížili životní úroveň dnešního dělnictva v Australii. Vůdce australského dělnictva M. Theodore musel však nedávno přiznat, že není možno osídlit Australii vlastními silami a lidmi. Vláda nabídná 3 milióny akrů nejlepší půdy v Queenslandu, dávající dvě sklízňe do roka, zdarma lidem, kteří by ji chtěli obdělávat. Ale nepřihlásil se téměř nikdo.

Nekonečné a nesitelnou míru přesahující zmatky a nesnáze v Evropě nutí Australii, aby pohlížela s velkými starostmi k asijskému kontinentu. V Asii jsou v pohybu síly, které mohou jednou u řady národů dozrát do té míry, že probudí všeasijské uvědomění, jež by pak znamenalo pro Evropu obrovské nebezpečí. Bude-li Japonsko vlévat dale svoji energii do Číny, Siamu, Indie a pod., pak probudí jistě spícího démona Asie, který může vyvolat takové zmatky, jaké si dnes nedovedeme ani představit. Dá-li se za daných okolností mluvit o Panasii, zůstává obraz Panaustrie stále ještě nepředstavitelnou vidinou. Pátý kontinent světa, se svým málo početným obyvatelstvem, zůstal do dnes nevyvinutým dítětem anglického imperia, které může svoji samostatnost obhájit jedině za pomoci Anglie. Selže-li jednou britská světová velmoc, je Austrálie vydána úplně na pospas Asii. Čím více se Anglie zamotává do evropských zmatků, tím více rostou obavy australského kontinentu o jeho existenci. Souhlasně s italsko-habešským konfliktem v Evropě nastalo i na Dálném východě velké přístření mezi Japonskem a Ruskem. S mandžurské hranice jsou hlášeny nové srážky a nepokoje, mezi Moskvou a Tokiem je vyměňováno stále více protestních not, v čínsko-japonském poměru se vyhrocuje krise. Anglie odvolala velkou část svých námořních sil z východoasijských a tichomořských končin do Rudého a Středozemního moře. Prý je zde nahradí lodi americké. Ale to vše je pro Australii jenom velmi malou útěchou. Čím více je anglické loďstvo vázáno na avropský námořní prostor, tím vážněji vystupuje před Australií problém jejího kontinentu. („Zlín.“)

Následkem odjezdu,

prodá se zařízení kovářské dílny

A. Urbanová p. Kwasilów-Czeski.

Stepan Michajlovič Pavlov,

absolvent státního polského gymnasia, učitelského semináře, kursů obchodních a družstevních nabízí své služby jako

domácí učitel.

Pro informace o velmi skromných podmínkách obraťte se na:

S. M. Pawlow, poczta Dzibułki, pow. Żółkiew.

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

V majetku Korostova, u s. t. ž. dráhy
Iwaczków

prodává se lacino:

5 dojných krav, 6 stelných jalůvek 3 letých,
10 telat ve věku od 1½ do ½ roku a 2
býčci holandské račy.

Tamtéž je na prodej 6 polokrevných
hříbat 1½ letých anglické a arabské krve s
vysvědčením.

Prohlížeti možno každodenně. Informace
telefonem Korostova N. 2. Pošta v místě.

Celé Volyni jsou známa

nejchutnější piva

z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru—„SAKURA“.

Doporučuj všude

tohoto českého podniku znamenitý mok.

Nejlepší je

PIVO

= pivovaru „Kvasilov“ =

„SALVATOR“, „EXPORT“

„MARCOVÉ“ a „STOLOVÉ“.

36.

Milá Mařenko,

ani nevíš kterak se mi stýská po naší rod-
né vesničce. Vzpomínám si na poslední ve-
čer, který mi září ve smutné cizině... Ni-
kdy nezapomen! Jsem nyní v Žitomíru, a
za týden se vydám na cestu do Kijeva.

Jeník.

(Mezi čtením jeví rozčilení, úžas, zoufal-
ství, rozcuchá levicí vlasy, dopis vypadne z
rukou.) Můj Bože — tedy přece pravda...
Na mně ani nevzpomněl, já — já všechno
vypsal... Takto tedy ztrávil poslední večer,
než odešel... Tedy přece Vašek nelhal...
Konec, všemu konec... (pláče.)
(Po chvíli osuší slzy a smutně zpívá.)

Slunečko lásky mé zapadá do dáli,
kde jsou ty polibky které mně tak hřály...

Slunečko lásky mé zapadá za lesy,
srdce mé svírá stesk rudými nebesy.

Zapadá slunečko, docela shasíná
s posledním paprskem srdce mé usíná.

Zapadá slunečko, láska se ztratí těž,
sotva si hochu můj na mne kdy vzpomeneš...

(Křečovitě vzlyká.)

Opona.

33.

a on je chce... chalupu nám vezme a jsme
žebráci...

Bedr-ová: Tušila jsem to. Oh, ty nešťastné
karty... (Stírá slzu.)

Bedrník: Mlč, a nefňukej mi tady! Vašek
chce 300 rublů, nebo naši Lidušku.

Bedr-ová: Rány Boží...

Bedrník: Co křičíš...? Vždyť má největší sta-
tek ve vsi, po žních bude starostou. Kaž-
dá by ho všemi deseti popadla...

Bedr-ová: Každá se mu vyhýbá — raději
řekaj.

Bedrník: Tím lépe pro nás. My ho ale ne-
pustíme! Pamatuj si a holce domluv! Na
tobě všechno záleží pamatuj, slyšíš... (za-
třese s ní.) Buď majetek, nebo žebrácká
hůl.

Bedr-ová: Ach Bože, Bože, těžká úloha pro
mne — matku...

V ý s t u p 7.

Liduška.

Liduška: Půjdu domu maminko, to nádobí
čeleď přinese... (Chce odejít.)

Bedrník: Počkej chvíli, Liduško, musíme o
něčem z tebou promluvit...

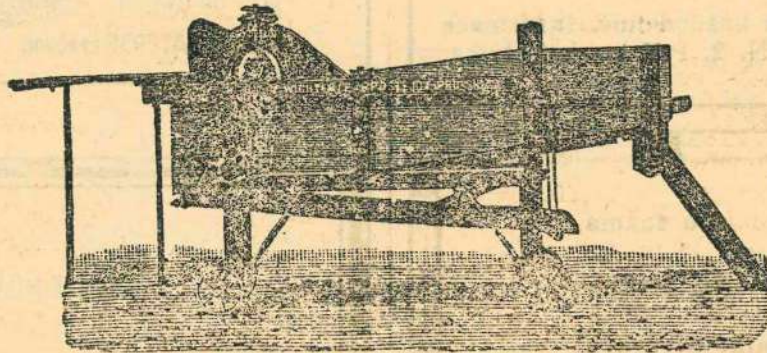
Liduška: O čem to maminko.?

Sklady hospodářských a mlýnských strojů

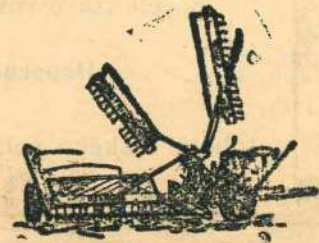
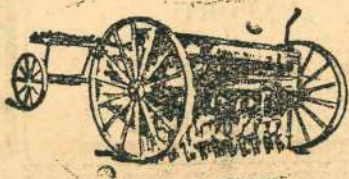
BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

v ZDOLBUNOVĚ a filiálka v LUBLINĚ

Vyprodáváme za značně nízké ceny

veškeré zásoby strojů, nalézající se na skladech světoznámých českých továren WICHTERLE & KOVÁŘÍK v Prostějově a UNION v Českých Budějovicích.

34.

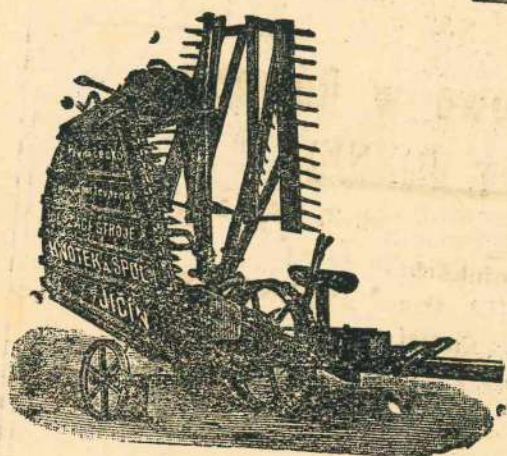
Bedr-ová: Ani nevím, jak bych ti to řekla...
 Bedrník: Jaké pak okolky. Máš tu ženicha.
 Liduška: Nechte takových řečí... Víte, přece, že se vdívat nechci a nebudu.
 Bedrník: Však ty obrátíš, až uslyšíš kdo se o tebe uchází.
 Liduška (povměšbě): Co pravíte..? Snad ne nějaký princ?
 Bedrník: Budeš selkou a k tomu paní starostovou. Abys věděla — Vašek Kubín tě chce, a ty si ho vezmeš!
 Liduška: Ten? (pobouřeně.) Za nic na světě!
 Bedr-ová: Ale považ Liduško, jsme mu dlužni peníze, chalupa nám nestačí...
 Liduška: Ne a ne — a tisíckrát ne! (Rozpláče se.)
 Bedr-ová: Bude-li chtít peníze, jsme na mizině...
 Bedrník: Uděláš z nás žebráky...
 Bedr-ová: Na stará kolena půjdu na mráz... (Pláče.) Čeho jsem se to dočkala...
 Liduška (klesne k otci): Tatínku, prosím vás, nenuťte mne...
 Bedrník (surově): Vzdorná jsi a neposlušná... Čekáš snad na někoho? Snad ne na toho vandraka?
 Bedr-ová: Neplač, děvečko zlatá, snad se to v dobré obrátí...
 Liduška: Tatínku, maminko, žádného nechci,

35.

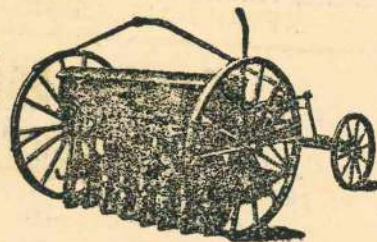
aspoň letos ještě ne... (Utírá slzy.)
 Bedrník: To je nářku, že přišel ženich... Jiná by všech deset oblízla... Zbláznila ses holka? Toho vandraka vypust z tvé tvrdé palice! (Rozložen odejde.)
 Liduška: Maminečko zlatá, poraďte — já nemohu...
 Bedr-ová: Nebudu tě nutit děvečko moje, trpím z tebou, vždyť utrpení je údělem nás, žen... Považ však, co počneme, vezme-li nám Kubín chalupu. Já toho nepřežiju... Zdraví mám chatrné...
 Liduška (klidněji): Má zlatá maminečko, nedopustím, abyste na stará kolena strádala, to raději ať já... (Rozpláče se.)
 Bedr-ová: Vyplač se děcko a nezoufej; snad se dá ještě něco dělat. Já zatím seberu žito na hrstě. Brzy bude večer, sluncečko je nad západem. (Odchází.)
 Liduška (sama, osouší slzy): Co se to se mnou děje? Co se mnou zamýšlejí? Co z nás bude? Žebráci... A přece nemohou jinak... Raději žebrácká hůl, než-li život po boku nemilovaného muže... Ale co matka? Jeníku, Jeníku, proč jsi mne opustil. Snad to nebude o něm pravdou, možná, že trpí a mne vzpomíná... (Zahlédne útržek psaní.) Co to? Něco jako dopis. Odkud se to tu vzalo? (Č.e.)

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

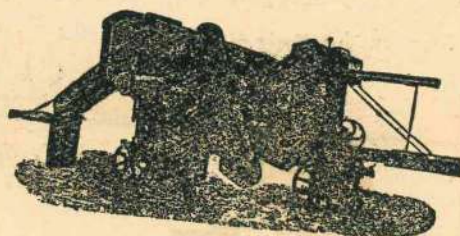
Velmi důležité pro ty,
kteří si přejí mít dobrý
český stroj za velmi nízkou
— likvidační cenu.

Následkem likvidace skladu — vyprodáváme!!

Prima české stroje
úplně nové, rovněž i zánovní,
vyprodáváme p. kud zásoby stačí za
KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf Jozef a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno, ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmeister
své komisionní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
- 5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků
Žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmeistera je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových
palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových,
murmlových a j.

Ceny nejnižší!

DOKU

DĚDICTVÍ ČESKÝCH KOMUNIT UKRAJINY

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

ul. 3. Mája 149.

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:
Pluhy, kultivátory, plecí stroje orig. „B Ä CHER“. a také UNIA dřívě „WIENZKY“
řezačky, kruhadla orig. „B O R E K“. Triery „P F Ö N I X“. Čistící
mlýnky orig. „E X N E R — K A U B“. Odstředivky, máslnice
a pařáky „ALFA LAVAL“ —

Kainit,
sůl draselnou, Kalimag
výrobky SPÓLKI AKCYJNEJ
EKSPŁ. SOLI POTASOVYCH.
LWÓW, PLAC SMOLKI č. 5.

MLÁTIČKY WICHTERLE — KOVÁŘÍK.

S E C Í S T R O J E orig. Melichar lžičkový „U N I K U M“ nebo trybkový „P A T R I A“
různých velikostí i kombinované „I M P E R A T O R“ nejlevnější a nejvýhodnější koupíte
ze skladišť a prostřednictvím ČESKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO DRUŽSTVA V ROVNĚ.

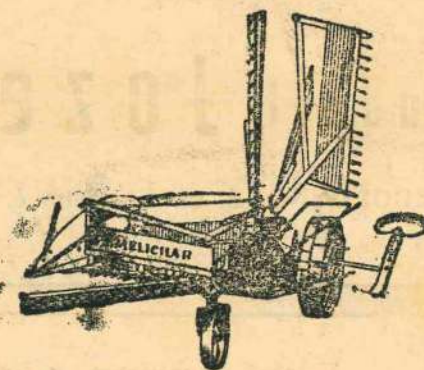
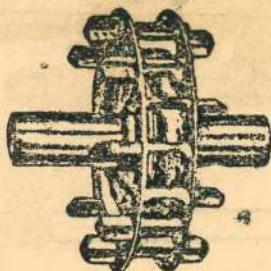
Nabíjíme Vám právě do Lvova došlé ORIG. MELICHAR

Ž A C Í S T R O J E s kroužkovým
mazáním a s OLEJOVOU LAZNÍ
za ceny bezkonkurenčně nízké.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM:
DEERYNG, MAC-CORMICK, MELICHAR
A JINÝM.

Zastoupení
světoznámých továren

Melichar—Umrath i Ska.
Lwów, Grodecka 61.

Hnojiva dusíkatá, saletra vápenná (ledek), nitrofos, supertomasyna a jiné
výrobky státních továren dusíkatých látek
W MOSCICACH I CHORZOWIE.

SUPERFOSFAT.
Zjednoczenie Fabryk superfosfatowych
w Polsce, Warszawa, Kredytowa 4.

Účelem
Českého Hosp. Družstva
v Rovně jest dodatí Vám
nejlevnější a nejvýhodnější zboží.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Luck, u! Pilsudskiego 65.
Straklov, u p. J. Suchého; Volkov, u p. V. Mráčka. Dům V. Zemana.
Zdolbunov, u p. Alexandra Khola.

Czeska Spółdzielnia Kredytowa

České Úvěrní Družstvo v Rovně, 3-go Maja 149. ,

Vám nejlépe zajistí Vaše vklady. Konto v P.K.O. č. 82034.

Poskytování zápůjček na nákup hosp. strojů, umělých hnojiv.

Žádejte informace.

Tiskárna a vydavatelství „Hlasu Volyně“, spol. s. r. o. Odpovědný redaktor V. Perný.

